

Taner Akçam: T24 meselesi bize niçin Hrant Dink'i hatırlatıyor?

Posted on 09/11/2019

Hrant bir mihenk taşıdır. Onun ölümüne yol açan kampanyaları örgütleyenlerin yalanlarını yayabilirsiniz. Onun öldürülmesine giden yolu döşeyen fikirleri kapaktan haber yapabilirsiniz. Ama bu durumda Hrant'ın arkadaşları değil, karşısındaki insanlardan olduğunuz kesindir.

T24, Zeynel Lüle ve Fikret Bila'ya ait iki yazı yayımladı. Her iki yazıda da, tarihi hakikatleri inkarı esas alan resmi devlet politikaları tekrar ediliyordu. Zeynel Lüle yazısında, 1915'in soykırım sayılamayacağını söylüyor, bunu da Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) Perinçek hakkında verdiği karara dayandırıyordu. Oysa AİHM, 1915 soykırım değildir, diye bir karar almamıştı ve bu iddia sadece Doğu Perinçek ekibinin yaydığı bir yalandan ibaretti.

Fikret Bila yazısında, "1915 soykırımdır demek, Türklere karşı nefret suçu işlemektir", diyor ve ayrıca, insanların Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli'den çok duymaya alıştığı "kimse Türk milletine soykırımcı diyemez" cümlesini tekrar ediyordu.

Yazılar son derece ciddi bilgi kirliliği de yayıyordu ama özellikle Bila'nın yazısında ileri sürdüğü, "1915'e soykırım diyenler, Türklere karşı nefret suçu işliyorlar", cümlesi çok önemliydi ve benim gibi birçok insana Hrant Dink cinayetini hatırlattı.

Dink cinayetine giden yol Fikret Bila'nın yazısında dile getirdiği türden cümlelerle döşenmişti ve Hrant aleyhine, Türklere karşı nefret suçu işlediği gerekçesiyle soruşturmalar açılmış, kampanyalar yürütülmüş ve mahkemelerde süründürülmüştü.

Fikret Bila'nın bu yazısı aslında, Türkiye'deki herhangi bir medya organında çıkabilirdi; benzeri yazılar çıkıyor da zaten. Galiba beni, bizleri asıl düşündüren bu yazının, kendisine farklı bir misyon biçtiğini iddia eden T24'de çıkmış olması.

Bu husus bize Hrant Dink konusunu yeniden düşünmemiz gerektiğini hatırlatıyor.

HRANT DİNK CİNAYETİ BİR DÖNÜM NOKTASI

Hrant Dink'in 2007'de bir suikaste kurban gitmesi, Türk siyasi tarihinde bir depremdir ve çok önemli bir dönüm noktasına denk düşer.

Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, 2007 yılına kadar, "1915'te adını ne koyarsanız koyun, bir millet sürülerek ve katledilerek imha edildi", diyen insanlar büyük kovuşturmalara tabi tutuluyorlardı. Başta Hrant olmak üzere, bu insanlar aleyhine büyük kampanyalar düzenleniyor, ölümle tehdit ediliyorlardı. Bu insanlar aleyhine açılmış onlarca dava vardı.

O yıllarda, toplumu tarihle yüzleşmeye ve hakikatleri kabul etmeye davet etmek bir suç telakki ediliyordu.

Cinayetle birlikte 1915 konusundaki hava esas olarak değişti. Ergenekon davalarının bu hava değişiminde kısmi bir rolü oldu. Artık, 1915 konusunda gerçekleri söyleyenlere yönelik kampanyalar ve davalar dönemi kapanmıştı.

Toplumu tarihi ile yüzleşmeye çağırınlar bir nevi psikolojik üstünlüğü ele geçirmişlerdi. Saldırgan olanlar ise savunmada idiler.

Hrant'ın öldürülmesinin yarattığı büyük infialin bir de yan ürünü oldu. Hrant'ın birçok "sahte dostu" piyasaya çıktı veya en azından ortalıkta bu tür çok sayıda insanın olduğu

iddiaları dillendirilmeye başladı.

Ana iddia şu idi; Hrant Dink üzerine konuşmak kamuoyunda prim yapar hale geldi ve bu sahte dostlar, Hrant'ı bilerek istismar ediyorlardı. Üstelik bu insanların ne Hrant'ın ideallerinden doğru dürüst haberleri vardı ne de 1915'de nelerin yaşandığını ve bunların bugün için anlamını ciddi ciddi düşünüyorlardı.

Açıkçası ben Hrant'ın "sahte" ve "hakiki" dostları ayırımı yapılmasını doğru bulmadım ve hâlâ da bulmam. Sadece haddim olmadığı için değil, insanların Hrant'ın ve ideallerinin/düşüncelerinin üzerine konuşma nedenlerinin arkasında yatan (gizli) saikleri bulma iddiasının, düşüncesinin kendisini bile son derece tehlikeli bulurum.

Rakel Dink 2015 yılında, Ermenilerin zorla Müslümanlaştırılması konulu konferansta, bu konuya da uyarlanabilecek önemli bir şey söylemişti. 1915 soykırımını sırasında, Ermenilerin hayatlarını kurtaran birçok Müslüman'ın aslında bu kurtarmayı insani ve vicdani nedenlerle yapmadıkları, ciddi çıkar beklentisi ile hareket ettikleri ileri sürülüyordu. Rakel, "Hangi nedenle yapmış olurlarsa olsunlar, hayat kurtarmışlar", demişti. Yapılacak olan bu insanlara teşekkür etmektir.

Hangi arka plan saikleri ile olursa olsun, insanların Hrant'ın yaptıkları ve fikirleri üzerine konuşmaları, öldürülmesinin nedenleri ve tüm bunların Türkiye'nin bugünü ve yarını açısından anlamı üzerine düşünmeleri önemlidir. Daha da önemlisi, bu konuşma ve düşünmesinin kendisinin kurumsallaştırılmasıdır.

Kurumsallaşma, ülkedeki demokrasi ve insan hakları mücadelesi açısından çok önemlidir ve zaten, Hrant Dink ailesinin Agos ve Vakıf üzerinden yaptığı da budur.

ZEYNEL LÜLE FİKRET BİLA VE T24

Zeynel Lüle'nin, Veli Küçük ile birlikte "Talat Paşa Komitesi" adıyla Hrant'a karşı kampanyalar yürüten Doğu Perinçek'i T24 sayfalarında savunması; Fikret Bila'nın, "Ermeni soykırımını olmuştur demek Türklere yönelin nefret suçu işlemektir", cümlesinin T24'de boy göstermesi bu nedenle son derece önemli.

Bu yazıların vahameti kadar, bunların yer aldığı platform da önemli. Çünkü T24, Hrant Dink'in fikirlerinin takipçisi olduğu iddiasındaki platformlardan bir tanesi idi. Yıllardır 1915, tarihle yüzleşme ve Türk-Ermeni diyalogu konularında onlarca yazı T24 üzerinden okuyucularla buluşmuştu.

Beni, bizleri düşündüren, bir izah yapmaya iten asıl husus bu. Nasıl olur da, Hrant'ı hiçbir zaman yalnız bırakmayan dostlarının da yazarı oldukları bir yayın organında, Hrant'ın ölümüne yol açan yolun taşlarını döşeyen insanları aklayan ve onların fikirlerini tekrar eden yazılara yer verilebilirdi?

Galiba basit izah şu: anlaşılan, T24 önemli bir tercih değişikliği yaşıyor, bir nevi kabuk değiştirme gibi... Ve bu kabuk değiştirmenin Ermeni sorunu etrafında yaşanıyor olması hiç de tesadüfi değil. Çünkü bilindiği gibi, milli meselelerimiz içinde "en hassas olanı" Ermeni meselesi.

Son aylarda T24'e Hürriyet ve Milliyet gazetesinden birçok yazar geçti. Zaten, sözünü ettiğim bilgi kirliliği dolu yazıları yazarlar da bu transferle gelenler.

Öyle görülüyor ki, yukarıda bahsettiğim 2007 Hrant'ın ölümü ile değişen havanın artık iyice sonuna gelmiş bulunuyoruz.

Ve tüm diğer sorunlarda olduğu gibi, Ermeni sorununda da yeniden 1990-2000'li yıllara,

Hrant'ın ölümü öncesi döneme döndük gibi.

Anlaşılan T24 de bu havaya uyarak, Hrant'ın ölümünün yarattığı büyük şok ve sarsılmanın etkisinden kurtulmak istiyor. Bir nevi “fabrika ayarlarına” dönme arzusu...

Ermeni meselesinin, yeni havaya uyumda güverteden atılacak ilk fazlalıklardan birisi olması çok şaşırtıcı değil. T24, Ermeni meselesinde kendisine oluşturmak istediği yeni bir yer var. Bu yeri, konunun tarafı olmaktan vazgeçmek ve inkarcılara prim vererek ve sayfasını açarak “konunun iki tarafı var, biz iki tarafa da eşit uzaklıktayız” olarak tanımlamak mümkün.

“Sahte dostlar” meselesini aklıma getiren bu nokta...

Çünkü bana göre Hrant bir mihenk taşıdır. Onun ölümüne yol açan kampanyaları örgütleyenlerin yalanlarını yayabilirsiniz. Onun öldürülmesine giden yolu döşeyen fikirleri kapaktan haber yapabilirsiniz. Ama bu durumda Hrant'ın arkadaşları değil, karşısındaki insanlardan olduğunuz kesindir.

Türkiye’de uzun zamandır, baskı rejiminin yoğunlaşarak artması ile paralel ciddi bir siyasi, entelektüel ve ahlaki çöküş yaşıyor. Bu hava T24’ü de sarmış görülüyor.

Eğer T24, Zeynel Lüle ve Fikret Bila yazılarını sitesinden kaldırmaz ve 30-40 yıldır Ermeni soykırımını etrafında örülmüş yalan duvarına karşı mücadele eden ve belli mevziler kazanan insanlardan özür dilemezse, kendisine seçtiği yeni yeri bilinçle seçmiş demektir. Bize düşen kendilerine bol Fikret Bila’lı yazılar dilemektir.

Galiba birçok dostumun “Hrant Dink’in sahte dostları” meselesinde bana anlatmak istedikleri böyle bir şeydi...

Yukardaki yazı, T24’ün bana hakaretler dolu cevabından önce yazıldı. T24’ün tartışmayı

kişiselleştirmek istemesini anlıyorum. İyi bir kaçış kapısıdır. Şahsımla ilgili aktardıkları bilgiler doğru değildir ama şimdilik uğraşmaya değmez bile... Söylediklerine cevabım, bana cevaplarından önce yazdıklarımdır. T24'ün, Zeynel Lüle ve Fikret Bila'nın 1915 hakikatini inkar eden ve Hrant Dink'in öldürülmesine yol açan fikirlerini yayınlaması ve bunu bir marifetmiş gibi savunması onlar için bir utanç vesilesi olarak kalacaktır. Konu kapanmamıştır.

Kaynak: gazeteduvar.com.tr